

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deputacija koroških Slovencev na Dunaji.

Navadna taktika nasprotnikov naših, kadar govoré o težnjah naroda slovenskega, je še vedno ta, da trdijo: Narod v svoji celoti je miren, on želi v miru živeti s svojimi sodeželani, le nekateri vročekrvni, brezvestni in častihlepni hujskači ga vznemirjajo. Take in jednake priimke dajejo nasprotniki požrtvovalnim domoljubom, ki so budili in še budé narod slovenski.

Posebno rado se je to uporabljalo, kadar se je govorilo o tužnih naših bratih onkraj Karavank, ki so se najpozneje probudili in najdalje spali v narodni nezavednosti. O koroških Slovencih se je že sploh mislilo, da so narodno mrtvi, da so izgubljeni. Smatralo se je le še za uprašanje časa, kdaj bode ponemčen poslednji koroški Slovenec, kdaj bode nastal večni mir nad grobovi prvotnih prebivalcev tužnega Gorotana.

Ali motili so se vsi taki zli proroki. Koroški Slovenec se je probudil, junaško začel se je potezati za svoje narodne pravice, akopram do sedaj, žal, ni mogel doseči mnogo. Najbolji dokaz za to, kako neosnovana so vsa nasprotna trdila, da so koroški Slovenci zadovoljni s svojim sedanjim stanjem, je deputacija njihova, katero so poslali na Dunaj, da na merodajnem mestu oglasi pritožbe in želje naroda slovenskega na Koroškem.

Znamenito je to, da je koj četrti dan po govoru naučnega ministra Gauča šla deputacija koroška na Dunaj ter bode predložila izborno sestavljen memorandum in ga podkrepila tudi ustno. Može, ki so v tej deputaciji, so slovenski veljaki in korenjaki, ki ne bodo molčali in povedali marsikatero bitko resnico, kako se godi koroškimi Slovencem, katerim se je toliko boriti za pravice, zajamčene jim po temeljnih državnih zakonih.

Odposlanci koroških Slovencev so gospodje: Franjo Muri, posestnik, deželni poslanec, župan in načelnik krajnemu šolskemu svetu pri Jezeru.

Luka Frustuk, posestnik, župan in član krajnega šolskega sveta v Žabnicah.

Franjo Kobentar, posestnik in načelnik

krajnemu šolskemu svetu v Št. Jakobu v Rožni dolini.

Lukež Kotnik, posestnik in župan v Tolstem vrhu

J. Servicelj, župnik z Rebra, in Martin Štih, posestnik, župan in načelnik krajnemu šolskemu svetu v Št. Janžu v Rožni dolini.

Ta deputacija došla je na Dunaj predvčerajšnjim zvečer in bode posetila ministerskega predsednika, naučnega, pravosodnega in poljedelskega ministra in jim potožila težnje svoje. Slovenski poslanci izvolili so izmed sebe grofa Hohenwarta, dr. Ferjančiča, Kluna in Šukljeja, da uvajajo deputacijo pri posamnih ministrih.

O dosedanjem postopanju deputacije koroških Slovencev poroča nam naš Dunajski dopisnik tako-le: Danes 17. t. m. v jutro dospela je deputacija v zbornico in se je predstavila grofu Hohenwartu, na to pa se je podala pod vodstvom naših državnih poslancev dr. Ferjančiča, Kluna in Šukljeja k poljedelskemu ministru grofu Falkenhaynu. Prosila ga je, da bi izvolil pri nastavljanju potovalnega učitelja za gospodarska predavanja ozirati se na to, da zna dotičnik slovenski, kajti pri takih shodih vedno večina poslušalcev kmetijskega stanu nemški niti ne ume in sbodi radi tega ne prinašajo nikake koristi. Dokler pa nastavljenje takega učitelja ni mogoče, naj se naroči učitelju g. Pirceu iz Ljubljane, da hodi na Koroško predavat.

Grof Falkenhayn je na to odgovoril, da nastavljanje potovalnih učiteljev ne spada v njegov delokrog, nego da jih nastavljajo kmetijske družbe. Pač pa se zgodi mnogokrat, da ima ob takih slučajih tudi minister govoriti kako besedo, in on bode, kakor doslej, i v bodočnosti v takih slučajih delal na to, da se nastavljajo potovalni učitelji, ki umejo jezik, v katerem jim je poučevati svoje poslušalce.

Nadalje posetila je deputacija ministra pravosodja, grofa Schönborna, h kateremu jo je uvel poslanec dr. Ferjančič. Kakor njegov tovariš, tako je tudi grof Schönborn zelo prijazno vsprejel deputacijo, ki mu je potožila, da se slovenščina izvzemši prav redke slučaje pri sodiščih prav nič ne rabi. Še vedno in v velikem številu nahajajo se v

slovenskih okrajih sodniki, ki slovenski ne govore, komaj malo umejo ali celo niti tega ne. Radi tega poslužujejo se še vedno tolmačev pri sodiščih, ker se ne morejo sporazumeti s strankami. Na to posamniki navajajo primere iz lastne skušnje in navajajo, da se slovenski zapisniki na Koroškem nikjer ne pišejo.

Grof Schönborn navel je v odgovoru, da pozna razmere na Koroškem tudi izvenuradno, po pritožbah poslancev, akoravno nimajo koroški Slovenci svojega poslanca. V svojem območju ozira se na to, da če le možno nastavlja sodnike slovenščine večje. Nadalje uprašal je odposlanca gosp. Štiha, če se tudi v kazenskih zadevah zapisniki ne pišejo slovenski, na kar je ta odgovoril, da ne.

Minister je na to z glavo zmajal in je deputaciji zagotovil, da bode strogo na to pazil, kakor je že tudi poslancem povedal, da se obstoječi zakoni izvajajo v pravem zmislu, in da bode, če se mu naznanijo slučaj, v katerih se je nezakonito ali protizakonito ravnalo, take slučaje takoj odpravil.

Dne 18. t. m. podala se je deputacija k ministerskemu predsedniku in k finančnemu ministru. Ob 2. uri popoldne veli so jo naši poslanci gg. doktor Ferjančič, Klun in Šuklje k ministerskemu predsedniku grofu Taaffeju, pri katerem vsprejemu je bil navzočen tudi minister nauka in bogoslužja baron Gautsch.

Umljivo je, da je bila situacija poslednjega radi zadnjega nastopa njegovega nasproti našim poslancem v tem slučaju nekoliko sitna, kar se je dalo razvideti iz njegovih odgovorov in v kretanji ob tej priliki. Ljubše bi mu bilo pač, da naših poslancev ni bilo navzočih, ker bi bil njegov položaj mnogo lažji, in bi ne bil toli vezan dati določnih odgovorov.

Deputacija je zahtevala, da se minister odločno izjavi, se li hoče ozirati na to, da se slovenščina kot učni jezik uvede vsekako v ljudske šole. Minister pa je iskal izgovorov in končno izjavil decidovano, da zagotovi rešitev njemu predloženih rekurzov v zmislu zakona, a meni, da zahtevajo koroške razmere, da se jemlje ozir na celo vrsto raznih dogodkov. Na odločno

LISTEK.

Kneginja Ligoška.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov. Vrbanov.)

(Dalje.)

Sicer mi pa še nobena odcvetela devica ni zaupala misli in čutil, ki so jo vznemirjale po dolgem plesu ali kaki drugi večerni zabavi, ki je sama v sebi premišljala svojo preteklost, preštevale vse razkritja ljubezni, katera je poslušala kedaj ali s prisiljeno hladnostjo, s prisiljenim smehljanjem — ali s pravim veseljem, katera pa neso imela drugih posledic, kakor kakih deset nepotrebnih vrst v albumu ali maščevalne epigrame, katere je mej dolgo mazarko odklonjeni oboževaltelj vrgel za njen stol. Toda jaz mislim, da take misli morajo biti težke, neznosne za samoljubje in srce, če je dotičnica res ima, kajti prirodopis je pridobil dandanes jeden nov razred, razred žensk brez srca. Da bi ložje uganili, kaj je mislila Elizabeta Nikolajevna, prisiljen sem, kar mi je pa jako žal, povedati vam nekatere podrobnosti iz njenega življenja, prisiljen sem to storiti tem bolj, ker drugače tudi sledečih dogodkov razumeti ne moremo. Rodila se je v Peterburgu in

še nikdar ni potovala kam iz tega mesta. No, jedenkrat je bila odšla za dva meseca v toplice v Revel. To pa sami veste, da Revel ni Rusija, in zatorej na njeno Peterburško vzgojanje to potovanje ni imelo nobenega upliva. Pri nas v Rusiji so iz navade francoske madame, v Peterburgu jih zlasti več nemajo. Angličanke njeni stariši najeti neso mogli, kajti Angličanke so drage. Nemke vzeti tudi ni kazalo. Bog ve, kakšna se dobi, tukaj je toliko vsakeršnih... Elizabeta Nikolajevna je tako ostala brez madame. Francoski se je naučila od matere, še bolj pa od gostov, kajti od otroških let je bila pri materi v salonu in poslušala vsakovrstne reči... Ko je dopolnila trinajst let, najeli so jej učitelja za nekaj ur na teden, v jednom letu je dovršila učenje francoščine... in začela se je svetna vzgoja. V njeni šoli stal je glasovir, pa nikdo ni slišal, da bi kdaj igrala na njem... Plesati naučila se je na otroških plesih. Romane začela je čitati, da je le slovkovati znala in čitala jih je čudovito hitro... V tem je oče njen precej podedoval, hkratu pa dobil boljšo službo, živeti je torej začel javneje. Petnajstletno deklico so jeli voditi na javne plesove in izdajati jo za sedemnajstletno devojko, katera pogojna starost se potem ni premenila do petindvajsetega leta. Sedemnajst let je začetna točka, ki

se da raztegniti, kakor elastični hlačniki. Elizabeta Nikolajevna ni bila grda — bila je celo jako zanimiva. Bledost in suhost sta zanimivi, ker so Francozinje blede, Angličanke pa suhe...

Treba je omeniti, da se lepota bledosti in suhosti nahaja le v ženski domišljiji in da tukajšnji moški pritrjujejo ženskam v tej stvari le iz prijaznosti in pa zaradi tega, da se jim ne očita neuljudnost.

Ko je stopila prvi pot na parket, je takoj imela častilce... To so bili ljudje, ki ljubijo vse novo, ki hodijo poslušat le nove pesmi in ki čitajo le nove romane. Te so zamenili drugi, kateri so hodili zanjo, da bi vzbudili ljubosumje ohlajajoče se ljubice ali pa zbadali samoljubje kake trde krasotice. Za njimi prišla je tretja vrsta obožateljev, ljudje, kateri se zaljubijo, ker nemajo družega delati, da morejo prijetno prebiti večer, kajti Elizabeta Nikolajevna je pridobila spretnost svetnega govorjenja. Bila je jako ljubezniva, malo šaljiva, malo sanjarska... Ti oboževaltelji so se drugim delali jako dolgočasni... Jeden je bil od obupnosti dolgo bolan, drugi so se hitro potolazili... Tako je tekel čas. Skušnje so jo zmodrile in spametovale. Vse je nekako drzno pogledovala, govorila je smelo, zarudevala ni ob dvomiselnih govorih in po-

javno. Letno poročilo izide takrat še ob novem letu, ali v prihodnje bode društveno leto se pričelo in končalo s šolskim letom. Naj nam torej blagi rojaki prihitijo kar najhitreje s svojo pomočjo, ker letos se je pojavilo toliko prosilcev, da se jim je že za oktober in november razdelilo 286 gld., to je več nego četrtnina vseh lanjskih stroškov. Darovi se kakor dosedaj naj pošiljajo blagajniku č. g. dr. Franu Sedej-u c. in kr. dvornemu kapelanu in ravnatelju v Avgustineji (I. Augustinerstrasse 7.) Komur je pri srca vsestranski napredek slovenskega naroda, naj ne pozabi slovenskega podpornega društva na Dunaji!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 17. novembra.

Predseduje župan gosp. Grasselli. Navzočnih je 25 odbornikov. Overovateljema zapisnika današnje seje imenuje gosp. župan mestna odbornika Kajzel in Tomšič.

Župan naznani, da bode presvetla cesarica (Zborovalci ustanejo raz sedeže) 19. t. m. praznovala svoj godovni dan. Izprosi si dovoljenje občinskega zastopa, da se s posredovanjem gospoda deželnega predsednika izrazijo najsrčnejše čestitke presvetli cesarici Elizabeti k nje godovnemu dnevu. (Dobro! Dobro!)

Župan gospod Grasselli naznani, da se je pred kratkim mudila deputacija občinskega sveta Ljubljanskega na Dunaji, da se je razgovarjala s centralnim oblastvom o odpravi vojaške bolnice in oskrbovalnice iz sredine mesta. Z veseljem naznanja gospod župan, da je gospod vojni minister obljubil pospeševati namero občinskega sveta Ljubljanskega, ker se strinjajo s potrebami vojaštva. Mnogo je torej upanja, da se stara želja, odprava vojaške oskrbovalnice in vojaške bolnice s sedanjega prostora, le uresniči, kar bode občinski svet gotovo z radostjo vzel na znanje, kajti potem bode mogoče, da se Ljubljansko stolno mesto na tem kraju krasno razširi. Gospod župan prosi, da občinski svet to poročilo vzame na znanje. (Dobro! Dobro!)

Mestni odbornik dr. Stare poroča o izpremembi pravil mestne hranilnice, kakor je iste zahtevala c. kr. deželna vlada in nasvetuje, da se vsprejmo in da se nova pravila razglasé kakor hitro jih c. kr. deželna vlada odobri. Predlog obvelja.

Mest. odb. dr. Tavčar poroča za personalni in pravni odsek o mestne hranilnice dopisu glede poslovne dobe upravnega odbora in nasvetuje, naj občinski svet določi, da se tista konča dne 1. oktobra 1892. l. Predlog obvelja.

Mest. odb. dr. Tavčar poroča o peticiji mesta Opave glede obdačenja bančnih podružnic. Mestni svet v Opavi vabi občinski svet Ljubljanski, naj bi se i on pridružil tej peticiji ter naglašá, da dotične bančne podružnice ne plačujejo davkov torej tudi ne deželnih in mestnih priklad v mestih kjer poslujejo, nego zgolj v mestih, ker imado svoj sedež, tako večinoma na Dunaji, v Pragi itd. Poročevalec pravi, ako bi peticija mesta Opave dosegla kaj uspeha, gotovo bi to bilo le v korist tudi Ljubljanski občini, zato je nasvetuje, naj se mestnemu magistratu naroči, da izjavi, da se pridruži prošnji mesta Opave tudi Ljubljansko stolno mesto.

Mest. odb. Prosenc se temu predlogu protivi. Ta prošnja pripada tistim nesrečnim peticijam, katere je „Verwaltungsgerichtshof“ (slovenskega izraza se govornik ni spomnil!) odbil. Zatorej je on proti predlogu.

Poročevalec dr. Tavčar pravi, da je mest. odb. Prosenc vso zadevo zmešal. Bankam je pač vse jedno, kje plačujejo svoj davek, ali na Dunaji, v Pragi ali pa v Ljubljani. Če pa ima plačati banka „Slavija“ ali pa „Unio catholica“ 200 gld. davka s prikladami vred in ostane od tega denarja 50 gld. v Ljubljani, je to za Ljubljansko mestno blagajnico koristno. Pri glasovanju se vsprejme predlog, da se občinski svet Ljubljanski pridruži peticiji Opavski.

Mest. odb. ces. svetnik Murnik poroča glede stavišča za poštno in telegrafsko poslopje. Trgovinsko ministerstvo je odobrilo prostor na Cesarja Jožefa trgu in v državnem zboru sklenil se je o tej zadevi zakon, katerega je presvetli cesar odobrilo. Mesto oddalo je za poštno poslopje 2000 □metrov, za katere bode dobilo 10 000 gld. od poštnega ravnateljstva. Potrdilo se je v ponudbi, da stolno mesto Ljubljansko le težko prinaša to žrtev in odda Cesarja Jožefa trg, da se večinoma

zagradi. Stori se to le v dokaz, da hoče biti občinski odbor zahtevam trgovinskega ministerstva na sproti postrežen, da se sploh omogoči novo poštno in telegrafsko poslopje v Ljubljani. Te sklepe storil je občinski svet dvakrat, in sicer z 19 in 18 glasovi. Da poštne erar zahteva sedaj 64 □metrov več, namreč 2064 □metrov, to nikakor ne ovira prej storjenih sklepov občinskega sveta, zatorej nasvetuje poročevalec, da se odstopi poštne vodstvu 2064 □metrov na Cesarja Jožefa trgu za zidanje poštne in telegrafске poslopja in se magistratu naroči, da ukrene potrebno. O teh predlogih prične se dolgotrajna in deloma jako burna debata.

Mestni odb. prof. Toma Zupan pravi, da je nasprotnik zazidanja tega (Cesarja Jožefa) trga. Naši predniki bili so bolj oprezni si pridobiti proste prostore, nego je to sedanje prebivalstvo. Pred 100 leti je bil prostor Cesarja Jožefa trga popolnem zazidan in tako zvana frančiškanske vrata Ljubljanske trdnjave dvigale so se tam, ko je ne daleč bil mlin ob Ljubljanici pri mesarskem mostu. A prišla je francoska invazija in maršal Marmont, kateri je hotel imeti prostor za male revije svojih vojakov, odstranil je zidovje ob temu trgu in prost je bil. To je storil tuj general. A uprašanje je, se li bode še kdaj našel kak Marmont, kateri bode osvobodil še jedenkrat Cesarja Jožefa trg?

Naj bi se zidanje poštne poslopja zavlačilo še 15 do 20 let, bolje je, nego da bi Cesarja Jožefa trg bil zazidan za 100 ali 200 let. Trdi se in trdi se je, da ni dobiti drugega prostora, kamor bi se postavilo novo poštno in telegrafsko poslopje. Jaz zmatram to zgolj za frazo. Ako, kakor je v tem slučaju potrebno, delujejo tako rekoč štiri velesile, potem se bode za tako monumentalno zgradbo že dobil drug prostor. Najbolje bi bilo, da se razširijo Špitalske ulice, in tu je kresijsko poslopje. Tudi Češkotov prostor bi dobro ugajal in mestni prostori kjer so doslej naše menažerije „pod Tivoli“ so prav pripravljeni za novo poslopje. Če se trdi, da na Cesarja Jožefa trgu ni nič estetičnega, se temu prav lahko opomore. Ljubljanski grad nad njim obzida se naj z lepimi vilami in krasen bode ta prostor. Govornik končno zahteva, da naj zapisnikar v zapisnik zapiše, da je on proti zazidanju Cesarja Jožefa trga, ker bi ga bilo sram, ko bi se reklo, da je glasoval za zazidanje tega prostora.

Mest. odb. Prosenc misli, da so mestni odborniki, ko so oddali prostor za zidanje na Cesarja Jožefa trgu za poštno poslopje, glasovali zato le s solzami v očeh (Smeh.) On (Prosenc) glasoval je tudi za ta predlog, a le zaradi tega, ker je to dvorni svetnik Koch zahteval. (Ponovljeni smeh.) Če bi se bilo takrat vsakemu mestnemu odborniku pogledalo z očmi v srce... (Klici: Oho!) Mestni odbornik doktor Tavčar kliče oho! (Doktor Tavčar: „Jaz ne!“ Veselost.) No potem ne bi bili glasovali za predlog. (Veselost.) Marijin trg lahko bi se reguloval, Rantova ali lekarnika Majerjeva hiša bila bi pripravna, tudi umriega dr. Suppantšitscha. Tako bi se regulovale ceste in ulice. Če nastane kočljivo finančno uprašanje, imamo že denarni zavod, ki bi nam pomogel, in to je kranjska hranilnica. (Dr. vitez Bleiweis kliče: Da, za nemške zgradbe! Klici: Za nemškutarje!) Tudi prostor na Marijinem trgu se lahko priredi in zatorej naj se pooblasti mestni magistrat, da išče novo stavbišče za poštno in telegrafsko poslopje, kajti poštne poslopja se ne zidajo za bodočnost, nego za sedajnost in se tedaj ne bodo zidali tam, kjer je sedaj življenje mrtvo. (Klici: Čudno!) Ako vlada meče toliko milijonov ven v Galiciji, zakaj bi ne storila tudi kaj za kranjsko deželo. Govornik nasvetuje: Ponudba poštne ravnateljstva, da prevzame Cesarja Jožef trg za poštno in telegrafsko poslopje, se odkloni, mestni magistrat naj išče za poštno in telegrafsko poslopje drug prostor, v smislu nasvetov kakor je iste stavil v svojem govoru mestni odbornik Prosenc; naprosi naj se kranjska hranilnica za podporo za nakup stavbišča, a slovenski državni poslanci naj se naprosijo, da uplivajo pri vladi, da vsprejme, tudi drugi po občinskem svetu Ljubljanskem ponudeni prostor.

Mestni župan Gasselli: Mestni odbornik Prosenc rekel je v svojem govoru, da vlada meče denar ven v Galiciji. Ker nema gospod Prosenc pravice takim načinom govoriti o vladi, pozivljem ga k redu!

Mest. odb. dr. Tavčar pravi, da zdaj, ko sta govorila dva govornika proti oddaji prostora na Cesarja Jožefa trgu za poštno in telegrafsko po-

slopje, hoče izjaviti i on svojo mnenje. Kar se tiče klica do državnih poslancev, katerega je priporočal mestni odbornik Prosenc, misli dr. Tavčar, da bi pač prav nič odmeva ne imel, kajti zadnji čas šele smo videli, koliko veljajo zahteve naših državnih poslancev pri ministrih. Oba predgovornika naglašala sta, kaka velikanska škoda bi se Ljubljanskemu mestu godila, ako se jeden del Cesarja Jožefa trga zazida in da so mestni odborniki v prejšnjih sejah tako rekoč s solznimi očmi glasovali za ta predlog. Ako je oddaja tega prostora res tako važno uprašanje, tako grozna stvar, zakaj se pa niso meščani oglašali proti temu. Ni jednega glasu iz meščanskih krogov ni bilo slišati pri občinskem svetu proti oddaji tega prostora za gradnjo poštne poslopja, ni korak se ni storil in Ljubljansko meščanstvo je zaradi tega sklepa občinskega sveta prav mirno spalo. (Mest. odb. Prosenc: „Pa samo na Poljanah!) Ako hoče mesto, da dobi lepo poštne poslopje, potem je treba glasovati za odsekov predlog, da ne bode poštne uradnikom več poslovati v sedanjih tesnih prostorih in tudi zaradi tega, ker bodo naši obrtniki dobili dosti zaslužka pri stavbi tega poslopja. Ako se danes odkloni nasvet odsekov, da se za gradnjo poštne poslopja dá prostor na Cesarja Jožefa trgu, potem bode nasledek ta, da se sploh nič zidalo ne bode. Komur je torej za interes Ljubljanskega stolnega mesta, ta mora glasovati danes tako, kakor je glasoval že prej, posebno ker se ni bistveno ničesar spremenilo, ker so razmere ostale, kakeršne so bile in ker ni dobiti boljšega prostora, vsaj takega ne, katerega bi odbrilo poštne vodstvo in ki bi bil dobiti za ceno, katero bi zmogla mestna občina. Poštne novo poslopje pa je danes ravno tako potrebno, kakor je bilo takrat, ko se je sklenilo odstopiti del Cesarja Jožefa trga za njega gradnjo, zatorej bode govornik kakor je to storil prej, tudi danes glasoval za odstop prostora.

Mest. odb. Valentinčič podpira odsekove predloge. Stvar se mu zdi tako malenkostna, da po njegovem mnenju ni bilo priti zopet z njo pred občinski svet. Teh 64 □metrov, katere potrebuje poštne ravnateljstvo za stavbo več, bi bil lahko dovolil mestni magistrat sam. Reklo se je, da bi za zidanje poštne poslopja bilo pripravno tudi kresijsko poslopje. Razširile bi se na ta način tudi Špitalske ulice, kar je res potrebno. Toda že dvorni svetnik Koch je izjavil, da poštne ravnateljstvo ne more zahtevati od mesta tako velike žrtve — 90.000 gld., kajti kresija je last meščanskega zaklada, iz katerega dobé ubožani meščani podporo. Treba bi torej bilo založiti zaklad in ga popolniti in to na troške davkoplačevalcev. S tem bi se davkoplačevalci obremenili prav po nepotrebnem. Ako je rekel mestni odbornik Prosenc, da se poštne poslopje zida za sedajnost, tedaj pač niso zato stavbišča na prostorih Češkotovih dedičev. Sicer pa ne gre prvokrat zato, da bi se zazidal del Cesarja Jožefa trga. Zidati je hotel mestni zbor tam ljudsko šolo in opustil je to le zaradi tega, ker se je mestni fizik izjavil, da je prostor prevlažen. Zidati se je hotelo tam tudi deželno gledališče in dovolil se je prostor v ta namen, a zidalo se samo zaradi tega ni, ker se je vlada oglasila proti gradnji gledališča, češ, da bi poslopje c. kr. finančnega ravnateljstva bilo v nevarnosti. Mest. odb. Prosenc priporoča tudi Rantovo, Seunikovo in Lenčeto vo hišo na Marijinem trgu. Ne oziraje se na to, da se zastopnik erarja ni izjavil za ta prostor, kje so pa novi, kakih 150.000 gld. za nakup hiš? Zmirom se naglašá, kako lepo se razvijajo druga glavna mesta, omenim le Zagreb, ali uprašam, jeli se tam postopa takim načinom kakor pri nas, ker se hoče stlačiti vse le na jeden prostor v blaženi Tivoli. Stlačilo se je deželno gledališče tje, zdaj se hoče stlačiti tje tudi poštne poslopje, tedaj vse le pod Tivoli. Le počakajte, da bode stalo poštne poslopje na Cesarja Jožefa trgu, ne bode manjkalo ni tam hotelov. Stavišče je za gradom proti brambovski vojašnici dosti (dr. Tavčar kliče: „Dosti v Reseljevi cesti!“) Za mali prostorček na Cesarja Jožefa trgu za poštne poslopje krvavi baje mnogim prijateljem mesta Ljubljanskega srce. Ko bode prostor po lepem poslopju pridobil, ostal bode še vedno primerno velik in skrila se bode grda mestna ledenica in druga ne baš čedna poslopja. Ko se je hotelo zazidati najlepši prostor, katerega ima Ljubljana, to je „Zvezda“, da bi se bilo tam postavilo gledališče, takrat ni tem „prijateljem“ mesta kar nič srce krvavelo. Za perice, nekoliko voz drv in za

Zahvala.

Vsem onim, kateri so tekom bolezni in po smrti najine nepozabljene hčerke

VERICE

izrazili tolažilno sočutje, isto tako darovateljem krasnih vencov, kakor tudi za izredno veliko spremstvo k večnemu počitku, zahvaljujeva se najprisrčneje. (1007)

Henrik Frankovič. Ana Frankovič.

V Kostanjevici, dne 1^a. novembra 1891.

Vsak slovenski gospodar,

ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtnar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera mu dopsilje prvo številko brezplačno in iz katere more sprevideti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60-42)

Spretne agente

vsprejme pod ugodnimi pogoji in s stalno plačo dobro znana in v Avstriji razširjena zavarovalnica za življenje. — Ponudbe, v katerih je navesti reference, pošiljajo naj se upravištvu tega lista. (1008-1)

V vseh gospodinjskih opravilih večša in pridna

kuharica

želi do 1. decembra v službo stopiti v mestu ali na deželi.

Ponudbe vsprejema iz prijaznosti upravištvu „Slovenskega Naroda“. (994-2)

Za novo tovarno vsprejme se takoj 6 do 8 dobro izurjenih in pridnih

mizarskih pomočnikov

z dobro mezdo in v stalno delo. Kje? pove iz prijaznosti upravištvu „Slovenskega Naroda“. (1000-2)

Janez Jax, Ljubljana.

Tovarniška zaloga (987-2)

šivalnih strojev.

Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno.

Učenca in več kuharic

išče nujno (1005)

pisarnica Flux (trafika) na Bregu št. 6.

Pravi planinski ovčji sir

tolst in pikanten, hlebi po 5 do 7 kil, posebno pripraven za gostilnice; (995-1)

ruski, kineški in holandski

čaj

rum z Jamajke in francoski cognac

v steklenicah itd. prodaja in razpošilja

Jos. Bolè na Reki.

Kupuje tudi surovo maslo.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovratne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preskušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamenovane z znakom tega zavoda. (175-72)

Za izbornost blaga jamó izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Pisni papir in zavitki v kasetah in zavojih. Četrtniki ali osmerka z naglavnimi okraski ali napisi. Vistitnice, litografovane ali tiskane (najbolj moderna oblika). Vsakovrstne potrebščine za pisarnice ali pisalne mize: podloge za pisanje, tintniki, podstavki za držala, obtežniki, ravniki, sušilni zvitki, pečatila iz prozovine, sušilni kartoni itd. itd. Trgovske knjige, kopirne knjige, beležnice, glavne knjige, ozke strazze, folijo knjige, kvart-knjige, kazala, upisne ali povzetne knjige, knjige beležnice, beležnice za perilo. Ljudski koledarji, pisni in stenski koledarji, koledarji za beležke, koledarji z listki in za listnice, žepni in denarnični koledarji, patentovani stebrični koledarji, dijaški koledarji in skladni koledarji v veliki izbori. (456-7)

Oddati je

dva transitna skladišča

v hiši št. 42 v Spodnji Šiški,

blizu državne železnice, jedno takoj, drugo 1. dne januarja 1892. Več je izvedeti pri P. Lassnik-u v Ljubljani. (970-4)

! Bunajski modereci !

izbornega kroja, visoke oblike,

od 80 kr. do 10 gld.

NOVOSTI:

Čipkasti fiču, plastroni, ovratni prami, vlečni obšivi, chenilni tkanci, volneni tkanci in capuchoni, otroški životniki in volnene dokolenice

v bogati izbori pri (878-7)

ERNESTU STÖCKL-nu v Ljubljani.

Št. 8901.

Razglas.

Dne 2. januarja 1892. l. ob 10. uri dopoludne vršilo se bode v deželnem dvorcu IV. izžrebanje 4° obveznic kranjskega dež. posojila.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani, dne 4. novembra 1891.

Mejnarodna

PANORAMA

v Ljubljani

na Kongresnem trgu v „Tonhalle“.

Odprta vsak dan od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer. — Ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure dopoludne in od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Ustopnina za osebo 20 kr. 6 ustopnic se dobi za 90 kr. Otroci 10 kr.

Od četrta dne 19. t. m. do uštete sobote dne 21. t. m.:

III. serija:

(986-5)

London, Edinburk in potovanja po Reni.

Št. 20.911.

Ustanova.

(983-3)

Katarine Warnuss-ove ustanovo za vzgojo deklic v znesku 126 gld. na leto podeliti je za dōbo treh let, t. j. za 1892., 1893. in 1894. leta, dvema deklicama, ki sta ustanovnici v sorodu ali pa, ko bi takih ne bilo, dvema hčerama Ljubljanskih meščanov.

Prošnje uložiti je do 10. decembra letos pri podpisnem uradu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 9. novembra 1891.

K št. 9657 iz 1. 1891.

Aviso.

Dne 1. marca 1892 vršila se bode pri c. in kr. državnem vojnem ministerstvu ponudbena razprava zaradi oddajanja gotovih vrst in materialij iz platna in iz pavole za c. in kr. vojsko, začeni s 1. januarjem 1893.

Zaradi podrobnejših določil za to obravnavo, kakor tudi zaradi splošnih dajatvenih pogojev, opozarja se na razglas, priobčen v tem časopisu v št. 253 z dne 5. novembra t. l.

(926-2)

Od c. in kr. intendancije 3. voja.

Natečaj.

Meščanska korporacija v Kamniku razpiše

službo nadgozdarja.

Prošnje naj se uložé do 15. decembra 1891.

Prosilci morajo imeti izpit za samostojno gozdarsko službovanje in morajo biti zmožni jednega slovanskega jezika. — Letna plača je 820 gld. in 25 metrov drv. — Kavcija se ima uložiti v znesku 400 gld. (973-3)

Odbor meščanske korporacije v Kamniku.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

M. NEUMANN

prodaja po

goldinarjev 12 goldinarjev

moderne, 90 centimetrov dolge žakete za dame, iz črne adrije, z atlasovim podšivom in dobro podvlečene.

952-8)

Založnik tovarne za platno.

Viljem Sattner

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 20 (757-20)

priporoča za bodočo sezono po znanih nizkih cenah dobrosortovano zalogo

prtenega, modnega in manufakturnega blaga

od priproste do najfinejše vrste. Lepe novosti jesenskega in zimskega blaga za obleke, črne in v vseh drugih modnih barvah; posebnosti pristno angleškega in bruskega modnega blaga za oblačila za gospode, fanelne odoje, predlagači, navadni in salonski prostirači, preproge, angora-kožice, tkani in natisnjeni perilni barhanti i. t. d. i. t. d.

Novosti kupujejo se vsak dan.

Najnovejši modni časniki so na razpolaganje.

Blago za obleko, dvojnato široko, meter po 50 kr. in več.

Plateno-damasna namizna oprava.

Platneni robci, sifoni in gradini.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.